

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۳۰ اپریل ۲۰۱۸

در افغانستان چه می گذرد؟

۴۰۰

نفرت و انزجار توده ها از روز های ننگین ۷ و ۸ ثور!

برخورد با دو روز خونبار و ننگین تاریخ خونین چهار دهه اخیر افغانستان اشغالی زوایای پیدا و پنهان بسیاری دارد. هفت ثوری ها با «هورا» کشیدن ها از «انقلاب برگشت ناپذیر هفت ثور» می گویند و هشت ثوری ها با سر دادن «الله و اکبر» از «انقلاب اسلامی» داد سخن می زنند، دو جریان متفاوتی که اولی ها میمون وار دنباله رو نظریات رویزیونیستی «دو تمام خلقی و سه مسالمت آمیز» خروشچف شدند و با شعار دادن «خانه، لباس و نان» جنایات بیشماری را مرتکب شدند و کشور را دو دستی به «سوسیال امپریالیزم شوروی» تقدیم کردند و دومی ها با وسیله قرار دادن دین و مذهب و پیروی از اندیشه های متعفن سید قطب، محمد قطب، حسن البنا، آل سعود، محمد ابن عبدالوهاب، خمینی و غیره به فکر عملی نمودن «شریعت محمدی» و حاکمیت «دولت اسلامی» بودند که نتیجه ای جز وحشت، دهشت، قتل، کشتار و بالاخره حاکمیت وحوش مذهبی از نوع جهادی و طالبی چیز دیگری به ارمغان نیاورد. در این میان ۷ اکتوبری ها که از قافله وطنفروشی، جنایت و سرسپردگی عقب مانده بودند، در فردای سناریوی یازده سپتمبر ۲۰۰۱، به تکاپو افتادند و از جان و دل مسئولیت تطبیق ستراتیژی آسیائی امپریالیزم امریکا را به عهده گرفتند و در جریان ۱۷ سال گذشته با ذوق و شوق وظیفه وطنفروشی و سرسپردگی را به خوبی انجام داده و کماکان این وظیفه را به پیش می برند.

چون اکثریت عاملان هشت ثور بر سر قدرت اند، فلذا همه ساله با صرف مبالغ هنگفت از این روز سیاه تجلیل می نمایند و از این طریق زخم های کهنه توده های درد دیده و ستم کشیده ما را تازه می سازند. امسال نیز رهبری حکومت وحشت «ملی» در ولایت پنجشیر و ارگ «ریاست جمهوری» که جمع کثیری از رهبران جنایتکار جهادی را دعوت کرده بودند، با ایراد سخنرانی های تکراری و بی محتوا تجلیل کردند، اما وقتی با توده ها در کوچه و بازار روبه رو می شوی و یا به سایت های اجتماعی سر می زنی، واقعیت چیز دیگریست. به باور کامل می توان گفت که اکثریت مطلق توده های ما در کابل و سایر ولایات، با تمام وجود نفرت و انزجار شان را از مسببین اصلی روز های ننگین هفت و هشت ثور ابراز داشته و بدون ترس و هراس می گویند که جهادی ها نه برای «دین» و استقلال کشور، بلکه برای ثروت اندوزی «جهاد» کردند و امروز ثمره «جهاد» شان را که ثروت های هنگفت، زندگی های مجلل، عیاشی و

خوش گذرانی و غیره می باشند، به دست آورده اند و توده ها چیزی جز بدبختی، بیکاری، فقر، مهاجرت، بی خانمانی و از دست دادن عزیزانشان، چیز دیگری به دست نیاوردند.

سرنوشت غم انگیز شاگردان مکاتب هلمند و قندهار در مزارع کوکنار:

حدس و گمان ها بر این استوار است که تجارت مواد مخدر در افغانستان مستعمره – نیمه فیودالی از «تولید الی مصرف»، به مرز ۴۰۰ میلیون دالر می رسد، به طور نمونه قیمت یک کیلو هیروئین در بازار های امریکا بیشتر از ۵۰ هزار دالر امریکائی است. از تولید و توزیع مواد مخدر در افغانستان اشغالی، طرف های جنگ ارتجاعی و وحشیانه جاری سود های هنگفت می برند، چنان که طالبان جنایتکار و مزدور از این مدرک صد ها میلیون دالر کمائی دارند و گوشه ای از مصارف جنگی شان را از پول مواد مخدر تأمین می نمایند.

ریاست «مبارزه با مواد مخدر» ولایت قندهار می گوید که در سالجاری ۲۸ هزار جریب زمین تنها در ولسوالی های پنجوائی، میوند، ژیری و شاه ولیکوت زیر کشت مواد مخدر رفته و هیچ ممانعتی از سوی مفسدین حکومتی این ولایت در از بین بردن این کشتزار ها دیده نشده است. به همین ترتیب ده ها هزار جریب زمین در ولایت هلمند نیز زیر کشت مواد مخدر رفته است.

چون فصل نیشتر زدن کوکنار نزدیک شده، در حال حاضر صد ها شاگرد مکتب در ولایت های قندهار و هلمند مخصوصاً در آن ولسوالی هائی که هزاران جریب زمین زیر کشت مواد مخدر رفته، به عوض رفتن به مکتب، به سمت کشتزار های کوکنار روی آورده تا در این فصل از سال بتوانند برای چند روز هم شده فشار های مضاعف فقر و بیکاری را از شانه های فامیل شان کم بسازند.

مزد روزانه هر کارگر برای نیشتر زدن در مزارع کوکنار از ۳۰۰ تا ۴۰۰ افغانی پرداخت می گردد، در حالی که این مزد برای شاگردان مکاتب کمتر از ۲۵۰ افغانی می باشد که در بدل کار طاقت فرسا و سخت برای آنها از سوی صاحبان این مزارع پرداخت می گردد. در زنجیره ارزش افزوده به مواد مخدر از لحظه نیشتر زدن تا فروش آن در بازار های اروپا و امریکا، بیشترین فایده را مافیای مواد مخدر به دست می آورند و کمترین آن را دهقانان بدبخت و بیچاره ای که از روی ناگزیری و فقر اقتصادی و فشار های مافیای مواد مخدر دست به کشت این مواد می زنند.